

Boden-ANAN

medlemsblad för

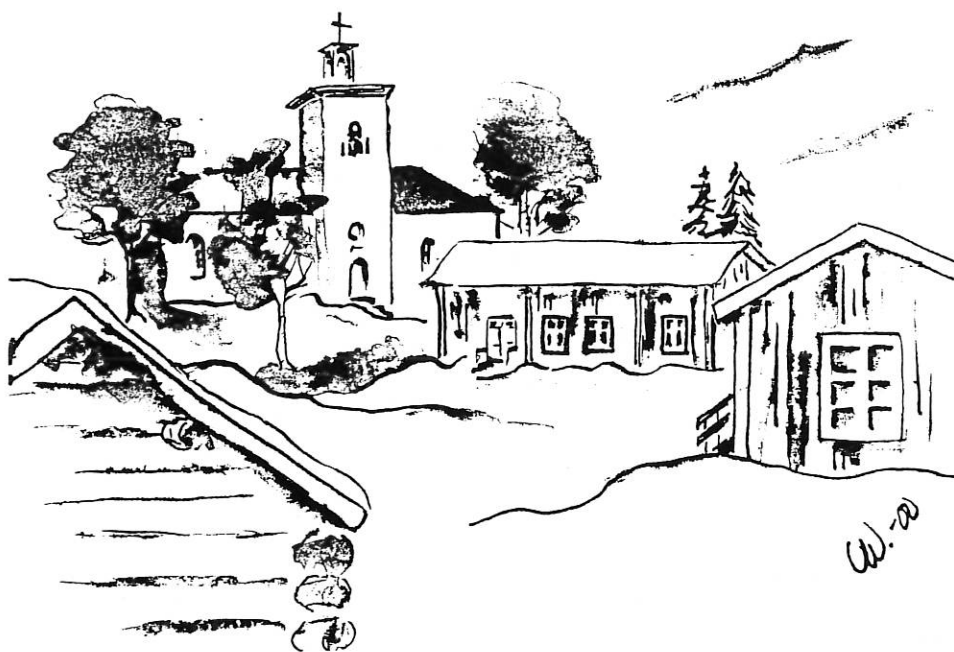
Boden
Överluleå
ForskarFörening

Nr 4

Årgång 14

November 2005

Råbäcksgården och Överluleå kyrka i vinterskrud
av Ulla Wikman

Innehåll

- s.2 Föreningsinformation
Ordförande har ordet
- s.3 Loppis, Julgris? Städning, Medlemsmöte, Återställare, Adress
- s.4 Med Laukki som färdledare
- s.7 Gästgivargården i Svartlå
av Kristina Öhman
- s.8 Släktforskar dagarna i Göteborg, BÖFF ordnade ÖNFF-möte
- s.10 Ett häftigt människoöde, Edit Hedman
av Ingmar Åkerstrand
- s.12 Edit Hedmans antavla
Eila Fredriksson
- s.13 Julklappstips
- s.14 Nytt i hyllan, Besöksstatistik, Nya medlemmar, Adressändringar
- s.15 Tack, Motläsning, Grattis, God Jul

Bilaga: 2 st korsord

Styrelse och övriga funktionärer för Boden Överluleå ForskarFörening

•medlem i Sveriges Släktforskarförbund

Föreningens adress: c/o Elming, Glimmervägen 17, 961 46 BODEN

Postgiro: 157 58 – 6 Bankkontonr: 9960 420015 7586

Tel till forskarrummet i Råbäcksgården: 0921 - 504 13, e-post: boff.boden@spray.se

Ordförande	Björn Fredriksson	Nipvägen 18	961 44	Boden	tel 0921 - 653 15
		e-post: bjorn.fredriksson@egonet.se			
V.ordförande	Arnold Lagerfjärd	Trollsländevägen 9	961 68	Boden	tel 0921 - 137 50
Sekreterare	Stina Elming	Glimmervägen 17	961 46	Boden	tel 0921 - 653 88
Kassör	Laila Munkestam	Rubinvägen 16	961 46	Boden	tel 0921 - 654 45
Ledamot	Ewa Sandberg	Kålrotsvägen 11	961 47	Boden	tel 0921 - 722 74
Styrelsesuppleanter	Berthill Munkestam	Rubinvägen 16	961 46	Boden	tel 0921 - 654 45
	Barbro Forsberg	Antilopvägen 11	961 68	Boden	tel 0921 - 196 15
Valberedning	Ingmar Åkerstrand	S Bredåker 57	961 95	Boden	tel 0921 - 47 01 65
	Peter Isaksson	Kristallvägen 31	961 46	Boden	tel 0921 - 659 48
	Sture Lindström	Kårgatan 7	961 33	Boden	tel 0921 - 196 34
Revisorer	Carl-Lennart Persson	Karetvägen 24	961 42	Boden	tel 0921 - 533 33
	Sixten Sandberg	Österby 950	961 95	Boden	tel 0928 - 401 32
Revisorsuppleanter	Catharina Källström	Tegelbruksgatan 13	961 73	Boden	tel 0921 - 173 38
	Rickard Pahlsson	Kungsgatan 17	961 61	Boden	tel 0921 - 158 83
Redaktion för medlemsbladet:					
Ansvarig utgivare	Ewa Sandberg	Kålrotsvägen 11	961 47	Boden	tel 0921 - 722 74
		e-post: ewa.sandberg@spray.se			
	Eila Fredriksson	Nipvägen 18	961 44	Boden	tel 0921 - 653 15
		e-post: eila.fredriksson@egonet.se			
Bildansvarig	Vakant				

MEDLEMSAVGIFT, KODKORT och NYCKEL

Medlemsavgiften för år 2005 är 100 kronor.

Kodkort till ytterdörren och nyckel till kammaren finns att köpa i Råbäcksgården. Kodkort kostar 50 kronor och nyckel 90 kronor. För att köpa dessa fordras att du är medlem i föreningen. Kortet ger tillträde till lokalerna från kl. 07.00 till kl. 21.00 alla dagar i veckan. Nyckeln ger tillträde till kammaren, där vi förvarar våra samlingar.

Ta kontakt med någon i styrelsen om du är intresserad.

ADRESSÄNDRING

Om du ändrat adress, var vänlig meddela föreningen din nya. Vi får inte adressändringar från något register.

PLANERAD UTGIVNING

Boden-ANAN planeras komma ut:
vecka 7 - manusstopp 29 januari 2006
vecka 18 - manusstopp 17 april 2006

Ordförande har ordet

Det har nu gått ett antal år sedan forskarföreningarnas styrelseledamöter senast hade en gemensam ÖNFF-träff. Behovet av en sådan har ökat mer och mer. Därför har vi i BÖFF:s styrelse organiserat och genomfört en sådan träff lördagen den 29 september på Norrbottens Minne i Luleå.

Under denna höst har kursverksamheten, när det gäller skolorna i Boden, varit hög. Kalle Brandin skall ha 102 elever under höst- och vårterminen och dessutom har flera gymnasieklasser från Björknässkolan också besökt oss. Vad jag däremot har konstanterat är, att ett mindre antal övriga forskare har besökt Råbäcksgården detta år. Varför?

Kultur och Fritidsförvaltningen vill att vi gör en folder, liknande den Berthill Munkestam gjort om Råbäcksgården, över skomakeriet som varit i Flarken och sannolikt sätts det upp på kulturområdet.

Kristina Öhman har, med ålderns rätt, av sagt sig uppdraget som bildansvarig. Så för närvarande är våra fina foton arkiverade och ej tillgängliga.

Parallellt med att vi, och många föreningar med oss, hållit på att ta fram databaser på kyrkobokföringen födda, vigda och döda, så har Ssf tagit fram ett presentationsprogram för dessa databaser. Detta som en riksläkare! Vi har nu konverterat vår databas döda i Överluleå och den finns nu installerad på den kraftigare datorn i Råbäcksgården. Detta är början till att snabbt hitta våra anor från det Överluleå socken bildades år 1831, till sekretessens inträde.

Ssf har nu satt igång med ett registerprogram över skattekällor som funnits i historisk tid. Att göra en riksläkare för dessa källor, har visat sig att vara något svårare att ta fram, men möjligt. Testkörning av mantalsdatabasen har skett. Resultaten utvärderas för närvarande.

Arkivens dag, den 12 november, går i år i firandets tecken. Temat är "Det skall vi fira" och det gör vi. Se annons på Boden-ANAN:s baksida!

Snart är det jul igen! På föreningen har vi ju en del böcker och CD-skivor som är lämpliga julklappar. Besök oss!

God Jul och Gott Nytt Forskarår

Björnvärål

Loppis

Föreningen har i år anordnat loppis vid både Hembygdsdagarna och Skördefesten. Det gav ett totalt tillskott till föreningens kassa med 12'692 kronor, varav 7'751:- vid första och 5'141 vid senare tillfället. Allt som såldes var skänkt material så pengarna som flöt in var rent netto och det motsvarade mer än 126 medlemsavgifter!

Föreningen får tacka givare, köpare och de som ställde upp och jobbade för det goda tillskottet i kassan.

Julgris?

Skolläraren: "Svinet är ett mycket nyttigt djur. Av huvudet göres sylta, av benen få vi skinkor. Borsten användes till klädesborstar och tandborstar och — kan du säga mig något mer, som vi tillgodogöra oss, Fredrik?"

Fredrik: "Namnet begagnas till skällsord."

från Aftonbladets halvveckoupplagas stora
pristävling 1926 - 27

Städning

Vår förening har i jämförelse med många andra släktforskarföreningar MYCKET bra villkor för vår forskning. Stadsbiblioteket håller med lokal under förutsättning bl.a. att föreningen själv ansvarar för städning av densamma. Av den anledningen (inte minst) måste vi ALLA hjälpas åt att hålla lokalen i sådant skick att de inte bestämmer sig för att dra in förmånen. (Slitaget på lokalen ökar vid bristande städning.)

Det har under lång tid varit ett fåtal medlemmar som deltagit i "veckostädningen" dvs dammsugning, -torkning, vaskning, toalettrengöring och i förekommande fall rengöring av läsapparater. Det måste bli fler! Du trampar ingen på tårna om Du tar fram dammsugaren när Du kommer dit. Tycker någon att ljudet stör, be dem i så fall att hjälpa till så går det fortare.

MEDLEMSMÖTE

Söndagen den 27 november
Kl 14.00 i Almska skolan

Den nya boken om SVARTBÄCKEN

presenteras av Göran Berlin, Anna-
Maria och Carl-Lennart Persson

På dagordningen:

- Beslutande om nästa års medlemsavgift
- Ska vi köpa färgkopiator?
- Rapporter från Riksstämman och ÖNFF-träff
- Preliminär verksamhetsplan

Fika

Besökslotteri

VÄLKOMMEN

Återställare

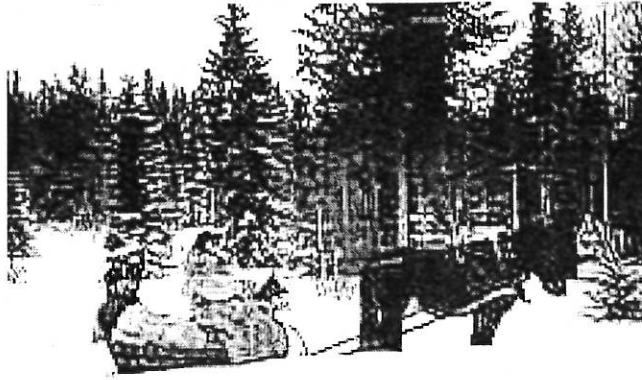
Om intresse föreligger drar vi i höst igång en ny omgång återställare, när vi har 6-8 anmälningar.

Återställaren är till för Dig som kommit av Dig med forskningen. Har Du kört fast? Tycker Du att Du glömt bort hur man går tillväga? Har Du kommit till nya frågeställningar? osv. osv. Då är troligen det här något för Dig. Återställaren är tre gånger tre lektionstimmar, onsdagkvällar 18.30 - 21.00.

Du anmäler Dig till Eila och Björn (0921 - 65 315) eller Ewa (0921 - 72 274).

Adress

Boden-ANAN har skaffat egen e-postadress, som endast medlemmarna i tidningsredaktionen har tillgång till. Den är Boden-ANAN@spray.se Skicka gärna det tidningsmaterial ni bidrar med till den adressen.

Hästen och personerna på bilden har inte med texten att göra.

Med Laukki som färdledare

av Minimax

publicerad i "Julkvällen" 1926

Det var den 20 december 1893. Ut från Luleå stad slingrade sig en lång rad slädar, fyllda av unga gossar och något äldre körsvenner. I en av dessa slädar befann sig den som berättar detta, och framför den långsträcktta Norrbottensrisslan travade gamla Laukki.

Nåja, så värst lastgammal var han då inte. Men i mitt unga liv hade han varit med ända sedan jag började få en aning om världen runt omkring mig. Jag tror det var omkring 1885 min fader förvärvade denna häst, som då nys lämnat fölstdiet, och åtta år kan en häst vara utan att behöva anses ha nått gubbåldern.

Som sagt, Laukki hade varit med så länge jag mindes, och vid min första resa från min födelseort Tärendö ned till Haparanda, den märkvärdigaste och mest minnesrika resa jag någonsin upplevat (jag var sju år då) var det Laukki som sprang framför kärran. Över Laukkis livligt svärjande huvud skådade mitt öga för första gången Aavasaksas topp, den första segelbåten i mitt liv och slutligen den första staden i samma liv – Haparanda.

Redan då hade jag fullt klart för mig, att Laukki var en märkvärdighet. Jag visste, att den stora vackra bläsen (Laukki betyder bläs) var vida beryktad i hela Tornedalen och mer till. Först och främst var den stor och stark och seg. Vidare var den utomordentligt välhållen, fet och präktig, något rätt sällsynt i övre Norrbotten på den tiden. Det var rent otroligt vilka magra skinkmär-rar man på den tiden ansåg sig kunna dra nytta av.

Men framför allt åtnjöt Laukki ett stadgat rykte för att vara en argsint häst, som det inte var värt att komma för nära. Nå, det måste medges, att någon grund hade ryktet. Men de åtgärder från Laukkis sida, som givit upphov till detsamma, bottnade vida mera i yster lekfullhet, än i argt sinne-lag. Man hade t.ex. sett, att Laukki tog ett tag med tänderna i rockskörtet på vår dräng. Genast var det ute i hela byn att Laukki "bitit en karl igen".

Ute i betesmarkerna gick Laukki vanligen och betade helt fredligt tillsammans med andra hästar. Men fick han då se någon mänsklig varelse komma inom synhåll kunde det hända att han fylldes av begär att "visa sig", och då sprang han oförtövat på närmsta häst, fattade honom med tänderna över manken och ruskade. Han hade ingenting emot den andra hästen, utan ville bara som sagt visa sig. Och så blev det en trossats att det var farligt att ha sina hästar i samma hage som Laukki.

Vidare kunde det hända att några barn voro ute och lekte i hagarna och då fingo de se den fruktansvärda Laukki. Uppfyllda som de voro av berättelserna om djurets farlighet satte de naturligtvis iväg det fortaste de kunde under högljudda skrin. Och var det då underligt att en ung och glad häst, icke utan en viss humoristisk syn på tingen, satte efter i full karriär för att öka förvirringen?

Ryktet var alltså stadgat, men när allt kom omkring, var det ingen som kunde anföra ett enda exempel på att Laukki verkligen skadat vare sig djur eller än mindre någon människa till liv eller lem. Och vi hemma i gården visste till fullo vilken oskadlig och dessutom tillgiven vän vi hade i Laukki. Att han ryckte både oss och drängarna i rockskörten skedde endast för att påminna oss om sin tillvaro och få en brödbit eller en morot, och när han fått det, puffade han till oss med huvudet och ville leka. Och det höll han på med så länge han levde. Pojken satt i honom in i det sista – men befolkningen i de trakterna kunde aldrig tänka si att det kunde finnas lekfulla hästar över fölåldern. Man kom och klagade för min far över att man för Laukkis skull inte vågade släppa sina djur ut i markerna och begärde att han skulle göra sig av med hästen, men min far blev sin Laukki trogen, likaväl som Laukki tjänade min far till sin död.

En gång, jag tror jag var en nio år, hade jag följt med far den tre dagar långa vägen till Haparanda – ack, det fanns inga bilar då, inga flygmaskiner, och järnvägens

norra slutpunkt låg i södra Sverige, fränsett Gellivarebanan, som då inte hade någon anslutning till landets övriga järnvägsnät. Så skulle far resa hem, men jag kvarlämnades för att vid stadens läroverk bedriva studier. Jag skickades då av min far att hämta Laukki, som var inackorderad i ett stall någonstades på annan plats i staden.

Jag gick, fick ut hästen, tog den i grimman och ledde ut den på gatan utan tanke på det uppseende jag skulle komma att väcka. Händelsevis fanns det rätt mycket folk från de övre bygderna i staden just då, och några av dem fingo se den beryktade Laukki, ledd av en liten parvel, som såg ut att tycka att det hela var ganska alldagligt. Det var det också, men det visste inte åskådarna. Det blev rent av en liten folksamling kring hästen och pojken, och så beundrad för mitt mod har jag aldrig blivit varken förr eller senare. Man spådde att jag komme att bli en stor hjälte i mina dagar, och en laestadianskt betonad bonde från min hemby var absolut säker på att jag komme att bli en gudabenådad profet. Tyvärr blev jag varken det ena eller det andra.

Men vi ha kommit alldeles för långt från det vi började med. Det var alltså en kavalkad av ett tiotal Norrbottensrisslor, ganska fullstoppade med skolpojkar, som den 20 december 1893 lämnade Luleå, där de under höstterminen inhämtat vetande.

Alla pojkar från de norra bygderna hade slagit sig ihop om att resa tillsammans, och nog tog det sig ståtligt ut med denna långa rad slädar i den gnistrande klara vinterdagen, där bjällrorna hördes långa vägar och våra muntra röster ingalunda lämnades oanvända. Det var full dager, ty vi avreste klockan 12 på middagen och solen stod ett litet stycke över horisonten i söder. Det var 25 grader kallt och föret var följaktligen utmärkt och hästarna travade iväg med friska krafter.

Jag och min bror hade kämpat för att Laukki skulle få trava i spetsen, ty, som vi försäkrade, Laukki kände till hela vägen hem – 24 gamla svenska mil – bättre än både vi och körsvennerna och de andra hästarna och vem som helst för övrigt. Men vi hade måst vika för landsfiskalens son från Korpilombolo, som dels gick i högsta klassen, dels framför sin släde hade sin fars stora Grälle, också den en i Tornedalen vida berömd travare och stigfinnare.

Alltså, Grälle travade främst och efter följde vi andra. Det började mörkna redan när vi passerat den i skogen idylliskt belägna Bensbyn – födelseort för ärkebiskop Eric Benzelius d.ä., i sin tur fader till tre ärkebiskopar – och kort därefter var det fullständig natt. Men långt ifrån mörkt. Stjärnorna gnistrade över hela himlavalvet, och snön återkastade ljuset, så att man mycket väl såg ett bra stycke framför sig. Vi lågo i våra risslor, stadigt och mjukt inbäddade, så att vi inte kunde röra en fena. Vi hade både rockar och pälsar och lappskor utanpå de ordinarie plaggen, väldiga skinnmössor och så dubbla varg- eller björnskinnsfällar över alltsam-

mans, och under oss hade vi risslan full av hö – en alldeles överdådig bädd.

Över oss hade vi bara stjärnor, runt om oss bara snötyngda granar, bådadera överdådigt vackert – men i längden enformigt. Kort efter det vi lämnat Bensbyn bakom oss fanns det ingen i hela karavanen som var vaken längre, utom hästarna. Som de förståndiga djur de voro saktade de nu av sin trav till skritt. Det dröjde därför rätt länge, innan Grälle stannade inne på gästgiveriets gård i Persön. Dit hade han hittat utan svårighet, och landsfiskalens son från Korpilombolo fick ny anledning till skryt.

Vi vaknade, hungriga som vargar, eller varför inte lika gärna säga skolpojkar. Vi hjälptes upp ur våra slädar, kommo in i pörtet och togo av oss, och så kommo körsvennerna med matsäcksskrinen. De frusna köttbul-larna smakade förträffligt, sedan de nödtoftigt tinats upp vid stockelden, och medan körsvennerna satte i sig sina vanliga åtta koppar kaffe och hästarna vilade ut i stallet, anställde vi allehanda upptåg i gästgiveriets gästrum. Skolpojkar äro som bekant sällan ledsna.

Så fortsattes färden till Råneå, där nattlogi togs. Vi bäddade åt oss med fällar och pälsar i pörtet och avvisade stolt anbudet att begagna gästrummen. Dessa hade stått oeldade, och dessutom fanns det alltid trevligt folk att prata med i pörtet. Där fick man höra allt vad som tilldragit sig i byn under de senaste femtio åren, där fick man kaffe så mycket man ville ha, och där fick man redogöra för sina egna levnadsomständigheter och för sina hästars egenskaper, och respekten blev stor, när man hörde att sådana storheter som Grälle och Laukki voro med. Många måste gå ut i stallet för att på vördnadsfullt avstånd taga märvärdigheterna i betraktande.

Och så bar det av vidare. Redan i Råneå hade ett par pojkar stannat, ity att de voro hemma där, och i Töre avveko ett par till. Nu skulle vi lämna kustlandsvägen och bege oss upp till Morjärv. Grälle gick fortfarande i spetsen. Som vanligt dröjde det inte länge förrän vi alla försjunkit i djup sömn. Och vi sovo i tre runda timmar, tills hela raden plötsligt stannade av. Då vaknade vi alla på en gång och trodde att vi voro framme vid Morjärv. Mycket riktigt, där sågo vi några låga snöhöljda hyddor. Men varför stod Grälle på det där viset mitt på vägen och tittade åt sidorna?

Körsvennen hoppade av och såg sig omkring och kände inte riktigt igen sig. Beslutsamt gick han fram till den närmaste kovan och bultade på. Det var rätt sent på kvällen. En sömnig kvinnoröst frågade vem det var.

Hallå, är det här Morjärv? frågade körsvennen på finska.

Va i göss nämen jär ä han säj? ljöd svaret med tydlig nederkalixbrytning.

Är det Morjärv? skrek landsfiskalens son, ty hans körsven kunde inte annat än finska.

Morjärv! Hä kan I väll se att dehäran jär Månsbyn!

Tablå!

Vi hade farit två mil åt öster istället för två mil åt norr. Grålles renommé som färdledare var ohjälpligen krossat. Vid vägskälet ett stycke hitom Töre hade han helt lugnt fortsatt rakt fram på kustlandsvägen istället för att vika av på vägen uppåt landet, som nog föreföll mindre inbjudande, eftersom den var vida mindre trafikerad. Och de andra hästarna, Laukki inbegripen, hade snällt följt efter i Grålles spår, dels därför att hästar gärna följa efter varandra, dels därför att de närmast före åkande risslornas höstoppning alltid erbjöd tillfällen till en del extra munsbitar under vägen. Även hästar älska mat.

Kort överläggning mellan körsvennerna. Beslut: vi köra över Kalix älv vid Bondersbyn och fara den vägen till Morjärv. Färdprogrammet var på förhand noga utstakat och körsvennerna hade klart för sig att de denna kväll skulle till Morjärv. Och så blev det. Men nu var det Laukki som tågade i spetsen och bestämde takten. Och den blev ganska rask, ty Laukki ville gärna i stall efter den långa färden. Det var emellertid över två mil till Morjärv, och det hade nästan hunnit bli morgon när vi kommo till målet.

Där blev det frukost och kaffe och nya upptåg och mycket prat. Sova behövde vi inte, ty det hade vi gjort i slädarna. Det var bara en som var alldeles utomordentligt sömnig och genast kastade sig ned på en soffa och slocknade och lämnade varje tilltal obesvarat – det var landsfiskalens son från Korpilombolo. Och när han efter någon timme tycktes vakna igen och någon just då nämnde ordet Grälle – då somnade han ögonblickligen igen. Jag kan så gärna meddetsamma säga att han under hela resan inte vaknade riktigt förrän framme i Korpilombolo.

Laukki var obestridd färdledare under återstoden av resan. Och han skötte sig utmärkt. När vi vaknade stod han alltid och stötte huvudet mot rätt stalldörr i rätt gästgiveri. Och när vi på vägen någon gång mötte en annan skjuts, så redde sig Laukki utmärkt. Trots de höga snövallarna vid den smala körbanans sidor lyckades han dirigera den långa och tunga risslan så pass åt sidan, så de mötande kunde passera. Överflödigt att omtala att de mötande också vanligen sovo och inte vaknade förrän just vis själva mötet då de hörde bjällrorna alldeles i örat på sig.

Att Laukki hittade de rätta avtagsvägarna till gästgivaregårdarna föreföll mig underbart. Jag minns från andra färder fall, då gästgiveriet flyttats från en gård till en annan. Laukki travade utan tvekan till det nya gästgiveriet. Han måste ha uppfattat betydelsen av den stång med skylt, som plägade utmärka gästgiveriets läge.

Från Överkalix hade karavanen minskats till endast

två ekipage – Grålles och Laukkis. Laukki fortfarande främst, Grälle efter, förnöjt snappande åt sig hötappar från vår rissla. Det blev mildare, i kunde ta av oss de yttersta pälsarna och trava bredvid ekipaget ibland, vilket kändes skönt. Men det blev också snöfall och sämre före så att det gick rätt långsamt framåt. Men vi voro just inte vana vid större hastigheter, då det gällde en så lång färd.

De fyra milen från Korpilombolo till Tarendö voro vi och Laukki ensamma herrar på täppan. Vi voro nämligen de allra nordligaste skolpojkar det året. Och nu hade vi också kommit in i den riktiga ödemarken. Under hela vägen mötte vi endast en stor höskrinda, som det erbjöd verkliga svårigheter att komma förbi, då snön reste sig fast och tät, över två alnar högt över medspåren. Den gången räckte inte Laukkis instinkter till, utan körsvennerna måste ut och skotta litet, innan vi kunde passera varandra. Men lustigt var att se hur den andre körsvennen under arbetet omsorgsfullt undvek att komma alltför nära Laukkis nos.

Vid hemkomsten satte den glada Laukki kronan på verket. I fullt trav bar det av över Kalixälvens is och in på vår gård. Och hur han bar sig åt vet jag inte, men med någon knyck lyckades han välta risslan precis vid farstubron, så att va alla tre, min bror och jag och körsvennen, rullade fram till trappan våra anhöriga till mötes, medan han obekymrat fortsatte till den öppna stalldörren och försökte tränga sig in där med sele och rissla och allt.

Det blev en ovanligt munter hemkomst, och jag är övertygad om att Laukki stjälppte risslan med avsikt.

Laukki gjorde många sådana färder, både till Luleå, Haparanda och skogsvägen till Gellivare, och där emellan användes han till allehanda körslor hemma, även till timmerkörning i obanade skogen. Då kunde han taga större lass än någon annan häst, han arbetade utomordentligt, men blev aldrig överansträngd. Och alltid var han glad och lekfull. Ännu år 1900, då han måste vara minst 15 år gammal, hämtade han ledigt tunga lass från Haparanda.

Men det var ju tydligt att det inte kunde fortgå i evighet på det sättet. Min fader hade ännu så sent som då fått rätt vackra erbjudanden att sälja hästen, men han ville på inga villkor tillåta att den skulle komma i arbete hos andra – man visste ju inte hur han skulle bli behandlad då.

Till slut beslöt han sig för att låta skjuta den, men han kunde icke förmå sig till att utföra eller ens bevista exekutionen själv, han vidtalade en annan person och bad som bevis på att Laukki verkligen smärtfritt avlivats få erhålla hans ena framfot, lätt igenkännlig på dess vita färg.

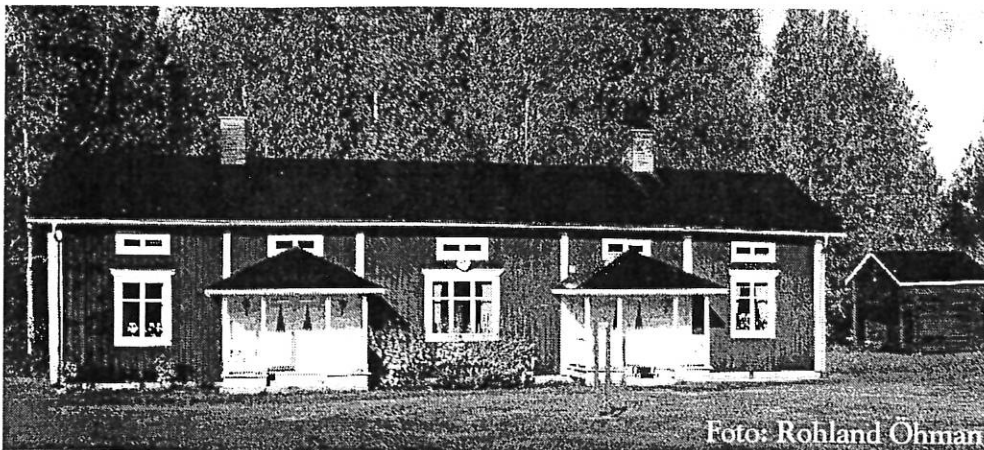
Så skedde, och framfoten bevarades länge av far som ett minne av den gamle trotjänaren.

Gästgivargården i Svartlå

Gästgivargården ligger i Nedre Svartlå vid Kvarnbäcken (på 1896 års karta Sågbäcken) mellan Luleälven och väg 97.

Fastigheten tillhörde på 1850-talet Consul C Tornbergs sterbhus. Enligt ortsborna fanns en såg och en kvarn vid bäcken. På 1856 års karta finns en damm och ett hus ca 24 m långt vid bäcken. 1856 års karta upprättades enligt 1852 års förhållanden.

Lars Österberg blev inspector vid Svartlå nedre sågverk omkring 1851. Han kom från Edefors övre sågverk, där han varit rättare.

På 1856 års karta finns också några mindre hus inritade bl.a. ett (bostadshus?), som var ca 8 m långt. Det har flyttats ca en husbredd närmare vägen. På 1896 års karta finns inritat ett bostadshus, som är ca 20 m långt, samma storlek som det nuvarande huset. Huset har inte den för Norrbottensgårdar så typiska planlösningen med farstu och farstukammare rakt fram, kök med två införkamar (kökskamar) åt ett håll och åt det andra hållet salen. Den tidigare planlösningen hade farstu, kök och en kökskammare som låg mellan köket och salen. Huset har två broar.

Enligt nuvarande ägarinnan Stina Ejderot-Linden, som är född och uppväxt på gården, var huset mindre från början. Det tillbyggdes vid något tillfälle, troligen strax efter 1850 med tre rum och en farstu. Ett av dessa rum kallades i dagligt tal för "kontoret".

Familjen Österberg tycks från början inte haft något tjänstefolk (pigor och drängar) enligt husförhörlängden (hfl). Kanske berodde det på platsbrist, men i hfl, som börjar 1859, finns många tjänare som mest tio personer samtidigt.

Inspektör L. Österberg dog 1886-09-22. Sonen Axel tog över. Enligt 1896 års karta var han då ägare till fastigheten.

Enligt ortsbor brann sågen ner omkring 1890 och senare kom en flodvåg på grund av att en damm brast i ett tillflöde till bäcken. Den svepte med sig brand-

resterna av sågen och dammen. På 1896 års karta finns ingen damm inritad.

1891-10-07 flyttade Axel Österberg med sin familj till Piteå landsförsamling. Sågverksepoken var över.

1896-11-20 flyttade Johan Petter Johansson med familj från Övre Svartlå (Hälludden) till nuvarande gästgivargården. I hfl är han skriven som gästgivare.

Enligt gamla ortsbors berättelser var det utskänkingsställe i hans föräldrahem.

1280 förbjöds den s.k. våldgästningen. Efter förbudet inrättades gästgiverier, där man mot betalning kunde få mat och husrum. Ända fram till 1914 hade gästgivarna vissa förmåner.

Tidigare hade det funnits skjutsstationer med ca 2 mils avstånd. Där skulle finnas hästar, åkdon samt skjutskarlar. På 1600-talet samordnades skjutsningen med gästgiverierna. 1932 avskaffades gästgiverierna även som kameralt begrepp.

Stina Ejderot-Linden, som är sondotterdotter till den första gästgivaren Johan Petter Johansson, tror att gästgiveriet i Svartlå upphörde omkr 1920 och skjutsningen omkring 1930.

Mangårdsbyggnaden är ca 150 år gammal. Många av husen finns inritade på 1896 års karta t.ex. bagarstugan och de s.k. tvillingladorna. En befintlig långloge revs och sågades upp till bräder, av vilka sedan den stora loge-, stall- och ladugårdsbyggnaden (ca 55 m lång) uppfördes på 1930-talet. Från väg 97 ser man baksidan av denna byggnad.

På gården finns många gamla fina åkdon, som är väl underhållna.

Det fanns också en ångbåtsbrygga nere vid älven. Det var nödvändigt eftersom många resande kom med de ångbåtar, som trafikerade älven ända fram till 1920-talet.

Mangårdsbyggnaden innehåller nu (2005) 5 rum och kök på nedre botten och ett rum på övervåningen.

Förutom mangårdsbyggnaden, bagarstugan och loge-, stall- och ladugårdsbyggnaden ingår i gårdsgruppen magasin, häbbre, vedbod, vagnslider, garage och smedja. Dessutom finns på ägorna ett antal lador, en vagnboda och div. andra ekonomibyggnader som t.ex. en isboda.

Hela gårdsgruppen är en pärla med sina välskötta och pietetsfullt bevarade hus.

Kristina Öhman

Släktforskardagarna 2005 i Göteborg

Vi bjöds på äkta göteborgsväder, mao både rikligt med regn, åska och strålande solsken, under de dagar i slutet av augusti som vår ordförande Björn Fredriksson i egenskap av ledamot i förbundsstyrelsen och under-tecknad som föreningens representant bevistade 2005 års släktforskardagar.

Invigare: Leif Pagrotsky

Släktforskardagarna invigdes lördagen den 27 augusti av Sveriges kulturminister, Leif Pagrotsky som därefter tog sig en titt på de många montrar som fanns. Och de var många!

Riksstämman hölls i den vackra Christine kyrka (Tyska kyrkan) vid Stora Hamnkanalen. Stämman inleddes med att släktforskarförbundets ordförande Ted Rosvall spelade tre orgelstycken, varav ett var specialskrivet av honom för evenemanget. (Ted är i "det civila" organist och körledare i Falköping.)

Stämman genomfördes snabbt och effektivt med Lennart Limberg som stämмоordförande. Eftersom styrelsen dragit tillbaka det kontroversiella förslaget om stadgeändring blev stämman lugn och endast en votering begärdes. Fyra motioner behandlades. I princip antogs förbundsstyrelsens förslag.

1. Inga ytterligare bidrag till representanter vid riskstämmor.
2. Att uppmärksamma medlemsföreningarna om att använda "anor" i.st.f. "förfäder".

3. Att Forskarförbundet inte tar fram något nytt program för forskarförteckningar. DIS-Norge har ett som eventuellt kan användas.
4. Att Forskarförbundet fortsätter att verka för att forskare går med i lokala föreningar samt att etiska regler följs. Dock avslogs att förbundet skulle göra "påpekanden" till forskare och föreningar som inte följer reglerna.

Ny styrelseledamot blev Eva Dahlberg, Jönköping. Hon har Norrbottenska rötter då hennes mamma kom från Nederkalix.

Nya broschyrer med gemensam layout har framtagits av förbundet. Nytt är även att släktforskningen får en egen dag fr.o.m. 2006 – analogt med Arkivens och Kulturhusens dag. År 2006 infaller Släktforskningens dag lördagen den 18 mars.

Nästa års släktforskardagar blir i Stockholm och kommer att pågå en hel vecka (7-13 aug). Riksstämman hålls lördagen den 12 augusti.

I vimlet:
ordförande Björn

På kurs: redaktör Ewa

Vi besökte inte bara stämman och utställningar. På torsdagen var Björn på Förbundsstyrelsemöte På fredagen var han på ordförandekonferens och jag på redaktörskurs där jag bl.a. fick lyssna på tips från författaren och arkivarien Karin Edvall.

Ewa Sandberg

BÖFF ordnade ÖNFF-möte

Att hitta sina anpersoner är inte alltid lätt. Att hitta till Norrbottens Minne i Luleå är ungefär lika svårt. Dit hittade vi i alla fall, vi som var kallade till ÖNFF:s möte lördag den 29 oktober 2005.

Vi kom från Kiruna i norr, Matarengi i öster, Arvidsjaur i väster och Umeå i söder. Tio förbundsanslutna föreningar liksom DIS-Nord hade anammat BÖFF:s kallelse. Inalles 25 personer.

Efter att Björn hälsat oss välkomna fick vi en presentation av Norrbottens Minne av Staffan Johansson. Här har folkrörelserna sina arkiv liksom Landstinget och Norrbottens museum. Vissa handlingar t.ex. de från Sandträsk är fortfarande till viss del hemligstämplade vad gäller enskilda familjers namn, men det mesta kan man få ta del av. Här finns också enskilda personers arkiv. Staffan berättade medryckande om

några av de inlämnade alstren. Standar, fotografier, affischer och kartor smyckade föreläsningssalen.

Sedan fick vi gå in i det stora arkivrummet, vars golv är förstärkt för att tåla trycket av de tätpackade hyllorna. Luften håller jämn fuktighet och temperatur. Där finns det mesta. Biblar, skolböcker, köksföreståndarens matsedelsbok från Sandträsk, dokument-skåp modell större med osorterade handlingar från någon nyss avliden person, vars släktingar lämnat in rubbet. Personalen får sortera, granska, skaka bort lort och damm och i slutändan blir det ett för oss tillgängligt material. Där hade vi kunnat vara länge, länge. Men tiden tillät inte detta. Förteckning över folkrörelsernas arkiv finns i forskargården (Råbäcksgården).

Vi hastade iväg till lunch på en närbelägen pizzeria. Medan vi väntade på maten samlades det friskt. Många passade på att utbyta erfarenheter och ge varandra tips.

Något försenade, enligt Björns planering, återkom vi till föreläsningssalen. Där fick varje förening ge en kort presentation av sin verksamhet. Generellt för de flesta föreningar tycks det vara att hålla kurser, att ge ut tidningar, böcker och CD-skivor samt gravvårdsinventering.

Foto Eila Fredriksson

Här kommer några axplock:

Vilhelmina bildade föreningen Lappmarkens släkt- och bygdeforskare 1991 och är idag 230 medlemmar, berättade kassör Göran Forsberg. De ger ut medlemsbladet Tjocka slakten med 4 nr per år.

Umeå, Södra Västerbottens Släktforskare, klubbmästare Ronny Nyman berättade att de inte bedriver någon försäljning och håller till i Umeå stadsbibliotek. De kommer att högtidlighålla minnet av 1808-09 års krig 2009. Man har redan startat planeringen.

Kalixbygdens Forskarförening bildades 1983 och har idag ca 400 medlemmar, berättade sekr Bengt-Göran Nilsson och de har släktforskarlokal i bibliotekets källare. De har böcker och CD-skivor till försäljning. De har även många föreläsningar under året.

Arvidsjaurs Släktforskarförening har börjat att göra en hemsida. De håller till i ABF:s lokaler och har där tillgång till datorer och Internet. Kristina Åström och Gun Nilsson var representanter.

Kiruna Forskarförening. Ordf Rune Henriksson berättade att man har ett skötselavtal av kopparhytta i Lieppäkoski och gruva i Pahtavaara. De skall tillsammans med andra organisationer dokumentera Kiruna, inför den i framtiden stora omflyttningen av staden. Sin gravvårdsdokumentation har de lagt upp på CD-skiva, för att tillfredsställa alla släktingar till utflyttade rallare och pionjärer.

Skellefteå, Skelleftebygdens Släktforskare har 620 medlemmar. De har sitt kansli i museét. Ordf Marianne Andersson talade varmt om de olika medlemmarnas arbeten med byaböcker och soldatforskning. Birgitte Grönlund marknadsförde sin bok Åbyn-Brännfors.

Lyckselebygdens Släktforskarförening bildades 1991 och har nu 140 medlemmar, berättade ordf Anneli

Alenius. De har egen lokal, kämpar på med kurser och har öppet hus. Har börjat med en bildsamling.

Gällivare Släkt- och Bygdeforskare bildades 1992 och har nu 280 medlemmar. Har ett kansli i museét. Föreningen säljer Bingolotter för att finansiera verksamheten. Ordf Marianne Söderfjäll talade varmt och engagerat om boken de producerat om Esajas Thomasson och Elin (Ella) Eriksdotter. Anpersoner som tydligen har gett förgreningar till hela Gällivare. Bråkstakar verkar de också ha varit.

Övertorneå, nybildade Matarengi Forskarförening har idag 50 medlemmar, berättade ordf Sören Lejonclou. De bedriver gemensam forskning med Finland. Skickar sitt medlemsblad digitalt där så fungerar och vill göra så med de föreningar som man byter tidning med. Uppmanade oss att intervjua personer nu. Man vet aldrig vad morgondagen har i sitt sköte. Ett vanligt problem för oss alla.

DIS-Nord samarbetar med alla de olika släkt- och hembygdsföreningar som finns i verksamhetsområdet, som är Lappland, Norr- och Västerbotten, berättade sekr Anna Lövgren. Har hemsidan www.dis-nord.se

Boden Överluleå Forskarförening. Ordf Björn Fredriksson berättade att föreningen bildades 1992 och har ca 425 medlemmar, att vi säljer böcker på kommission åt våra byar och att vi även har ett antal CD-skivor till försäljning. Sju byaböcker är på gång. Att bodensare har gratis tillgång till Gonline på biblioteket. I forskargården saknas Internet, men datorer och CD-skivor finns.

Efter alla redovisningar konstaterade Björn: -"Vi behövs!"

Björn visade sedan prov på Släktforskarförbundets presentationsprogram, där döda i Överluleå, åren 1831 - 1934, med 15 238 poster inlagda.

Han redovisade Datainspektionens ställningstagande angående "Anbytarforum". Släktforskarförbundet har stängt "Anbytarforum" eftersom det där har lagts ut känsliga uppgifter om kända och okända personer. Mer information kommer.

Eftersom Björn inte kommer att fortsätta i Släktforskarförbundets styrelse från och med Riksstämman 2006, så tog han upp frågan om ersättare. Övre Norrlands föreningar enades preliminärt om en kandidat.

Vi pratade också om länkningen av hemsidorna.

I pauserna kunde man handla av föreningarnas olika alster.

Björn avslutade med att tala om att han var mäktat imponerad av att så många kommit, trots långa resvägar. Och så hoppades han att Skellefteå bjuder till nästa möte.

Stina Elming

Ett häftigt människoöde Edit Hedman f Andersson 1914 5/5 I Chicago

Av Ingmar Åkerstrand

Det var nog inte bara jag som missade intervjun med Edit Hedman på midsommarafton 2005 i Bodens lokalradio. Även ev. repriserna gick mig förbi.

Men nu har jag tagit skadan igen. Nu har jag lyssnat till Edits livsöde flera gånger. Jag har nämligen fått låna inspelningstejpen som Allan Dickman gjorde när Björn och Eila Fredriksson intervjuade henne i bostaden på Björknäsvägen i Boden.

Det var egentligen Anita Sjöqvist, som emigrantforskade på Edefors fs. som upptäckte det märkliga att en ettårig flicka ensam flyttat från Amerika till Åkerby. Eila Fredriksson Boden, blev intresserad av den lilla flickans öde och forskade vidare. Först kollade hon den s.k. dödsboken, men hon fanns inte där. Eila antog då att hon flyttat tillbaka till Amerika, men kollade för säkerhets skull 1980 års folkbokföring. Till sin stora förvåning hittade hon henne där, boende i Boden. Efter en grundlig genomgång av den senaste upplagan av Bodens telefonkatalog 2005, fann hon henne där! Edit hade t.o.m. samma adress som 1980. Sen var det bara att lyfta på luren och komma överens om ett sammanträffande.

Det är fascinerande att lyssna på Edits berättelse om sitt och hennes släktingars liv. Här gör jag ett försök att återge det Edit berättat vid inspelningen:

I slutet av 1800-talet och 1900-talets början var försörjningsbördan svår i vårt land. Amerika - landet i "väster, där ingen kung finns och inga kitsliga präster", målades upp som paradiset på jorden. Där fanns arbete, där fanns guld, där var det lätt att leva. Många som hade möjlighet att lösa enkel biljett dit tog chansen. Epidemin nådde även våra trakter.

Edits mor, Edla Elisabet Brännmark f 1885 i Åkerby Edefors förs. samt två av hennes bröder, utvandrade från Åkerby till Amerika 1904. Edla träffade där sin blivande make Robert Andersson, som utvandrat från Växjö i Småland. Makarnas första barn, dottern Dorothy, föddes 1911. Tre år senare kom så Edit till världen.

Det var 40 grader varmt i Chicago, när Edit föddes den 5 maj 1914. Mamma Edla, klarade inte av påfrestningarna och avled tre dagar efter födseln av allmän blodförgiftning.

Ensam med ett spädbarn och en treåring, fick pappa Robert hjälp av Edlas kusin, Ida Brännmark, den första tiden. Edlas föräldrar = Edits morföräldrar, Petter och Anna Brännmark, vilka själva uppfött nio barn, erbjöd svärsonen att skicka hem någon av flickorna till dem i Åkerby. Det blev Edit som fick fara. En dubbelkusin till Edits mor, Johanna (Hanna) Brännmark, som varit i

Edit Hedmans mor Edla Brännmark

Amerika sedan 1902, skulle hem till Sverige, närmare bestämt till Gotland för att gifta sig. Hon tog på sig ansvaret att föra hem den drygt ett år gamla flickan. Det lär ha varit en jobbig resa för Hanna. Man får betänka att den här tiden var blöjor som Pampers och Libero inte ens i embryostadiet. Här gällde det tygtrasor, s.k. *pissklutar*, som måste tvättas och torkas upprepade gånger. Samtidigt skulle hon vaktas från att få i sig allt farligt skräp från durken, (golvet) typ cigarettfimpar och snusbussar.

Resan som tog tre veckor gick från New York till Kristiania (Oslo) - Narvik. Sedan tåg till Boden. Hästskjuts till Svartbäcken, den 21/7 1915, där morföräldrarna väntade. Slutmålet var Åkerby, en knapp mil norr Södra Bredåker.

Edits barndom hos morföräldrarna skilde sig inte nämnvärt från andra barns. Det var att tidigt hjälpa till i hemmet med de sysslor man klarade av. Som tonåring

försörjde hon sig med att gå dagsverken hos bönder och att baka åt folk.

När hon tjänstgjorde som hembiträde hos familjen Hedman, kom kärleken in i hennes liv.

- "Då nappa jag till mig Albin", som Edit själv säger.

- Vi gifte oss 1933 och vigdes i Harads kyrka och av samma präst som konfirmerade mig.

Edit och Albin fick en dotter, Anna Elisabet 1935, men hon gick bort redan 1975.

Albin jobbade som chaufför på Fortifikationen i Boden.

Edit arbetade i soldatmatsalen i Råbäcken på 1940-talet. Hon nämner en episod, när pojkarna som hade gjort sin rekryt vid finska gränsen 1940, återkom till lägret i Råbäcken för att avrusta, men efter tre dagar tvingades fara till norska gränsen.

- Vi hade gjort goda smörgåsar åt dem, men de slängde bort dem i besvikelsen, säger Edit.

Hon arbetade även hos Fabrikör Ove Eriksson i Boden. Hennes längsta anställning var dock på Sandenskolan i Boden där hon blev kvar i 29 år.

Edit har aldrig återvänt till Amerika. Däremot har hennes syster Dorothy hälsat på henne i Boden, dels 1977, då hon stannade i sex veckor och dels 1979, då Edit bekostade hennes resa.

Kontakten med pappan var inte bra. Han skrev ett brev 1939, där han önskade att de skulle träffas, men sedan hörde hon aldrig av honom. Själv skrev hon flera brev men fick aldrig något svar. Han dog 1979? i Chicago. Sista tiden bodde han hos dottern Dorothy, som då blivit änka.

Edits morfar, Petter Brännmark, som ju fick rollen som hennes pappa avled 1928, då Edit var 14 år.

Edit berättar om sin mormor, Anna Brännmark, som födde nio barn och klarade av de flesta födslarna själv. Lungsoten tog sex av barnen. När de bar ut en av sönerna som dött, minns Edit, när mormodern stod i dörröppningen och grät, att hon sagt:

- Nu har jag sett att man burit ut fyra av mina barn på tre år, nu vet jag inte om jag orkar mer.

Två av sönerna fick tbc i Amerika men for hem för att få dö hemma.

Hanna, som hade Edit med sig från Amerika, hade även med sig en tavla, eller en duk med text på gammal engelska, som handlade om Edits mammas färd när hon kom till Alaska. Hanna hade förvarat den för att vid lämpligt tillfälle ge den till Edit. Tillfället kom 1940 när Hannas son gifte sig på Gotland.

Hanna hälsade på Edit flera gånger. Vid en av dessa råkade hon få ischias och blev liggande hos Edit och Albin i veckor. Edit skojade då med henne och menade att nu hade hon fått betala igen för de besvärigheter som Hanna haft med henne på överresan.

Edit har varit den sammanhållande länken i släkten. Hon har hela släktens historia i sitt minne. Moster Emelia gav henne en gungstol och sin förlovningsring

när hon låg på sin dödsbädd i galopperande lungsot. Hon var då 20 år och Edit tre. Men Emilia trodde aldrig att Edit skulle överleva eftersom hon inte orkade hålla henne ifrån sig när hon klängde i hennes säng.

Edit sittande i gungstolen som hon fick av sin moster Emelia

För den andra mostern, Vilma, blev maken i hennes första äktenskap, Lars Larsson, vådaskjuten på skjutfältet i Boden 1915. Deras dotter Valborg, dog i lungsot. Vilma gifte om sig med Artur Strandberg. Deras äldste son Börje, var en av de 46 som drunknade vid färjekatastrofen i Armasjärvi den 24 oktober 1940.

Ja, det här var en del av de händelser som passerat revy i Edit Hedmans liv. Den 5 maj 2014 fyller hon hundra år. Om Radio-Allan, Eila och Björn är så pass pigga att dom orkar uppvakta henne på födelsedagen, hoppas jag också få haka på.

Redan den 12 november 1815 drabbades Edits anfäder av ett människoöde. Då blev ana nr 19 Catharina Jonasdotters far, Jon Jonsson, dödsskjuten av smeden Anders Jansson f 1783 på anmodan av sonen unge Jon Jonsson f 1780. Fader och son varnade av kyrkorådet d 24/9 1814 för oenighet. Det hjälpte tydligen inte!

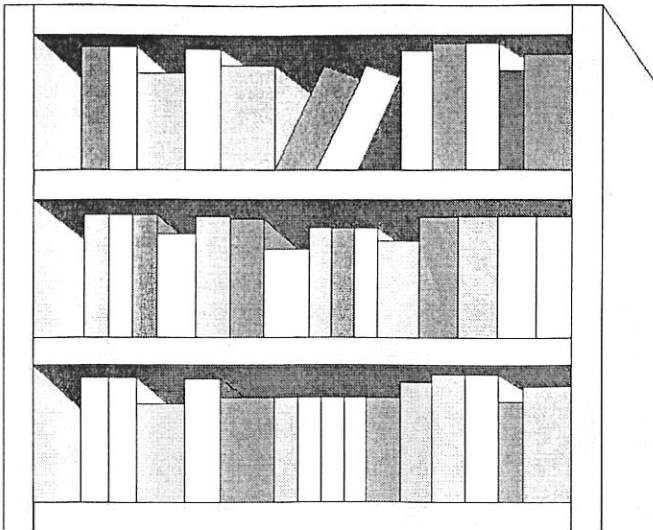
Sonen Jon blev halshuggen och steglad, efter högra handens avhuggande enl. Konungens Högsta Domstols utslag 9/8 1816.

Hoppas att någon kan hjälpa mig att hitta Edits far Robert och hans föräldrar!

Eila Fredriksson

Edvin Albin Hedman f.1902-05-04 Råbäcken Överluleå (BD) d.1988-01-04 Björknäsvägen 1 A, Boden Överluleå (BD) Chaufför Björknäsvägen 1 A, Boden Överluleå (BD) g.1935-06-22	Olof Olofsson Hedman f.1854-12-18 Boden Överluleå (BD) d.1934-04-21 Råbäcken:2 Överluleå (BD) Torp Råbäcken Överluleå (BD) —g.1882-05-21	Olof Hedman f.1820-03-21 Rosvik:9, Piteå lfs (BD) d.1887-02-01 Råbäcken, Överluleå (BD) Torp Boden, Råbäcken, Överluleå (BD) —g.1847-07-07 Eva Erica Jonsdotter Markström f.1821-03-19 Kopparnäs:9 1/2, Piteå lfs (BD) d.1892-03-13 Råbäcken, Överluleå (BD) Torp Boden, Råbäcken, Överluleå (BD)	Olof Nilsson Hedman f.1785-03-26 Öjebyn:28, Piteå lfs (BD) d.1840-07-13 Rosvik:9, Piteå lfs (BD) Bonde Rosvik:9, Piteå lfs (BD) —g.1814-12-08 Maria Olsdotter Sandström f.1795-02-12 Rosvik, Piteå lfs (BD) d.1839-07-08 Rosvik:9, Piteå lfs (BD) Bondhustru Rosvik:9, Piteå lfs (BD)	16 17
Anna Elisabet Hedman f.1935-12-09 Överluleå (BD) d.1975-03-19 Märsta (AB) Märsta (AB)	Emma Elisabet Larsdotter f.1861-01-10 Råbäcken:2 Överluleå (BD) d.1936-05-05 Råbäcken:2 Överluleå (BD) Torp Råbäcken Överluleå (BD)	Lars Peter Nilsson f.1834-09-12 Boden:6, Överluleå (BD) d.1917-11-20 Råbäcken, Överluleå (BD) Bonde Råbäcken:2, Överluleå (BD) —g.1859-12-09 Anna Greta Olofsdotter f.1830-09-07 Heden:14, Nederluleå (BD) d.1909-09-18 Råbäcken, Överluleå (BD) Bondhustru Råbäcken:2, Överluleå (BD)	Jonas Jonsson Markström f.1788-12-14 Byn, Älvsbyn (BD) d.1856-01-10 Kopparnäs, Piteå lfs (BD) Bonde Kopparnäs:9 1/2, Piteå lfs (BD) —g.1812-11-15 Catharina Jonasdotter f.1787-02-24 Kopparnäs:9, Piteå lfs (BD) d.1862-02-01 Kopparnäs, Piteå lfs (BD) Bondhustru Kopparnäs:9 1/2, Piteå lfs (BD) Nils Peter Nilsson, äldre f.1809-11-14 Boden, Nederluleå (BD) d.1873-09-18 Boden:6, Överluleå (BD) Bonde Boden, Överluleå (BD) —g.1832-02-12 Cajsa Lisa Jönsdotter f.1806-12-28 Bälinge, Nederluleå (BD) d.1890-07-03 Boden:6, Överluleå (BD) Bondhustru Boden, Överluleå (BD)	18 19 20 21
Edit Elisabeth Andersson f.1914-05-05 CHICAGO d. Skolmålsbiträde Björknäsvägen 1 A, Boden Överluleå (BD) g.1935-06-22	Edla Elisabeth Brännmark f.1885-11-19 Åkerby:1 Överluleå (BD) d.1914-05-08 Chicago NORDAMERIKA	Johan Petter Brännmark f.1848-10-11 Rödupp, Överkalix (BD) d.1927-05-03 Åkerby:1, Edefors (BD) Torp hemmansägare Åkerby:1, Edefors —g.1883-11-26 Anna Lisa Nilsdotter f.1863-01-04 Vibbyn:2, Överluleå (BD) d.1939-10- Hemmansägarhustru Åkerby:1, Edefors	Olof Nilsson f.1799-11-02 Heden, Nederluleå (BD) d.1848-04-20 Heden:14, Överluleå (BD) Bonde Heden:14, Överluleå (BD) —g.1828-04-19 Stina Catharina Larsdotter f.1798-12-22 Heden:3, Nederluleå (BD) d.1870-09-11 Heden, Överluleå (BD) Bondhustru Heden:14, Överluleå (BD) Hans Petter Brännmark f.1819-07-31 Bränna, Överkalix (BD) d.1893-07-07 Åkerby, Edefors (BD) Sågkarl, åbo, nybyggare Rödupp, Överkalix —g.1848-09-16 Maja Lisa Johansdotter Renström f.1826-06-22 Bondersbyn, Nederkalix (BD) d.1882-03-09 Åkerby, Överluleå (BD) Åbohustru Rödupp, Överkalix (BD), Notudd Nils Petter Hansson f.1830-08-07 Vibbyn:1, Nederluleå (BD) d.1908-03-06 Vibbyn, Överluleå (BD) Bonde Vibbyn:2, Överluleå (BD) —g.1858-02-07 Stina Cajsa Bergström f.1831-02-05 Skatamark, Överluleå (BD) d.1919-04-25 Vibbyn, Överluleå (BD) Bondhustru Vibbyn:2, Överluleå (BD)	22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Julklappstips

OBS!! Vissa böcker finns endast ett fåtal.

Böcker vi har till försäljning:

Boden från forntid till nutid, <i>Bodens kommun</i>	150:-
Boden för länge sedan..., <i>Sten Sundberg</i>	150:-
Boden i bild, <i>Bodens kommun</i>	20:-
Boden i gamla vykort, <i>Hans Lindgren</i>	150:-
"Nedre stadsdelen" 2:a upplagan	60:-
"Övre stadsdelen"	100:-
Boden, skidans gamla huvudstad, <i>Skidans vänner</i>	40:-
Skidan, på längden och tvären, <i>Forslund/Wadenholt</i>	40:-
Kyrkorna i Överluleå	50:-
Bodenbilder från 1900-talet (mapp), <i>Bodens kommun</i>	100:-
Kulurområdets hus i Boden (mapp), <i>Eila och Björn Fredriksson</i>	75:-
Ordspråk och talesätt på Överluleå	120:-
Att leva ett liv (från Heden), <i>Per Enberg</i>	100:-
Sandbyn (Heden), <i>Per Enberg</i>	100:-
Heden - gammal by med framtidsvy, <i>Bernhard Isaksson</i>	100:-
Berättelser från jaktmarkerna, <i>Ingmar Åkerstrand</i> ..	120:-
Jakter i Luledalens skogar, <i>Ingmar Åkerstrand</i>	120:-
Buddbyn genom fyra sekler, <i>Linnéa Westerberg</i>	85:-
Skatamark förr och nu, <i>Skatemarks hembygdsförening</i>	150:-
Svartbyboken, Byakistan berättar	275:-
Träskare - Byalif, <i>Rolf Fredriksson</i>	70:-
Unbyn, en återblick, <i>Karl-Erik Engelmark</i>	150:-
Unbyns Idrottsförening	175:-
Vittjärven, en by i förvandling, <i>Studiecirkel</i>	100:-
Fyra byar i Lule äldal, <i>Berthill Munkestam</i>	150:-
Gransjö, <i>Kristina Öhman</i>	120:-

Ebba Hedqvist, <i>Stig Johansson</i>	100:-
En underlig roman och andra berättelser	150:-
Upplevelse av Norrbotten, <i>Eyvind Johnson-jubiléet</i>	175:-
Eyvind Johnson, bodensare, författare och Nobel- pristagare	20:-
Eyvind Johnsons Björkelund, <i>Eyvind Johnson-sällskapet</i>	25:-
Hembygd, <i>Bodens skrivargrupp</i>	10:-
Har Nordkalotten en framtid?	50:-
Från bygge till bygge, (kraftverksutbyggnaden)	100:-
Vattenfall på Gösta Malms tid	75:-
Strömkarl	100:-
Minnen från linjen, <i>Nils Dahlbäck</i>	50:-
Välfärdsbyggare i Norrbotten, <i>Mauritz Nyström</i>	20:-
Älvdal i norr, (Bothnica 6)	50:-
Fänikorna, <i>Eilert Gezelius</i>	70:-
Mikaelimordet, <i>Eilert Gezelius</i>	70:-
Soldattorpet (häfte), <i>Eilert Gezelius</i>	10:-
Ingenjörkåren i Boden, <i>Kamratföreningen Ing 3</i>	200:-
"Sån 't var livet" i Bodens fästning	250:-
"Garnis", <i>Kommunalarna</i>	75:-
Kanotguide för Råne älv, <i>Stiftelsen Råne älvdal</i>	50:-
Malmens väg, folder	20:-
Malmens väg, karta	20:-
Människor vid Råne älv, <i>Ulla Ek</i>	40:-
Kyrksamheten kring Råne äldal, <i>Georg Sundström</i>	120:-
Minnen från Valvträsk, <i>Georg Sundström</i>	120:-
Smedsbyn, minnen från en by	200:-
Långviks glasbruk	40:-
Pamps dagbok	40:-
Nederkalix sns familjer., <i>Leif Boström</i>	350:-
"Låt farfar vila i frid", <i>Ola Lindbäck</i>	150:-
Riksdagens tio resor i Norrbotten	30:-
Sockenkarteverket	(medl 135:-) 150:-
Sockenkarteverket del 2	(medl 135:-) 150:-
Latin för släktforskare, <i>Jorge Lindtrup</i>	60:-
Med mått mätt, <i>Albert W Carlsson</i>	120:-
Svenska sjukdomsnamn i gångna tider, <i>Gunnar Lagerkranz</i>	120:-
Läsebok för släktforskare, <i>Anderö/Thorsell</i>	140:-
Ordbok för släktforskare, <i>Andersson/Anderö</i>	175:-
Släktforskarnas uppslagsbok, <i>Barbro Lunsjö</i>	130:-
Släktforskning steg för steg, <i>Per Clemensson</i>	320:-
Släktforskning, vägen till .., <i>Thorsell/Schenkmanis</i>	265:-

Julklappstips (forts)

CD-skivor vi har till försäljning:

Döda i Bodens kommun 1831 - 1930, <i>Eivon Renberg, Eila och Björn Fredriksson</i>	150:-
Födda i Edefors fs 1890 - 1930, Gunnarsbyns fs 1927 - 1930, <i>Boden Överluleå ForskarFörening</i>	150:-
Födda, vigda, döda Nederlule fs 1696 - 1830, <i>Eivon Renberg</i>	250:-
Älvsborgs lösen, <i>Berthill Munkestam</i>	150:-
Mantalslängd och jordebok Luleå, <i>Lars-Olov Ericson</i>	150:-

Annat vi har till försäljning:

T-shirt, röd med förenings-logo på ärmen (strl M, XXL)	75:-
Vykort	5 - 20:-
Antavlor	30 - 90:-
Gamla medlemstidningar, årg 1 - 6	10:-/st
"- , nr 1/98.....	20:- /st
"- , fr.o.m. 2/98.....	15:-/st
Eyvind Johnsons antavla (fyrfärgstryck), <i>Boden Överluleå ForskarFörening</i>	100:-
Eyvind Johnsons släktutredning, <i>Boden Överluleå ForskarFörening</i>	100:-

Nytt i hyllan

Nya böcker:

- ◇ Förteckning över bondeståndets ledamöter vid riksdagarna 1600 - 1697
- ◇ Förteckning över bondeståndets ledamöter vid riksdagarna 1710 - 1800
- ◇ Sveriges Tempelriddare
- ◇ Rödningsträsk - Silversparrbyn

Nya CD-skivor:

- ◇ Kungsholmen (Stockholm)
- ◇ Historiska stadskartor
- ◇ EMI-bas

Besöksstatistik

Den 20 augusti, under skördefesten, blev medlemmen Sigvard Holmbom den 45'000:e registrerade besökaren i Råbäcksgården. Föreningen uppmärksammade detta genom att förära honom två trisslotter. Vi hoppas att de varit till glädje och gett vinst.

Nya medlemmar

Vi hälsar följande nya medlemmar välkomna i föreningen

					medl.nr.
Lennart Rönnlund	Räfsarstigen 2	954 38	Gammelstad	0920 - 254 381	656
Arne Westman	Svedjevägen 48	961 43	Bodsvedjan	0921 - 14 351	657
Thore Öhman	Stackvägen 73	961 39	Södra Svartbyn	0921 - 50 026	658
Agneta Larsson	Vinterstigen 8	961 32	Björkelund	0921 - 50 171	659
Lennart Lindbäck	Störtloppsvägen 28	129 47	Hägersten	08 - 883 806	660
Per-Olov Nordlander	Domarvägen 36	961 39	Södra Svartbyn	0921 - 15 751	661
Inger Ulefors	Kommendörsg 9	961 31	Boden	0921 - 18 817	662
Kristina Hagberg	Degerbäckens by 36	961 95	Boden	0921 - 61 114	663
Denis Jonsson	Jägargatan 10	961 67	Erikslund	0921 - 10 717	664
Georg Palmgren	Trollstigen 64	972 51	Lule	0920 - 222 543	665

Adressändringar

Valdemar Gustafsson	Kungsgatan 32 3 tr	961 34	Boden	0921 - 14 451	59
Gun Gustafsson	Kungsgatan 32 3 tr	961 34	Boden	0921 - 14 451	179
Rolf Stenlund	Drottninggatan 34 B	961 76	Boden	0921 - 52 675	116
Berith Bengtsson	Källgatan 26	961 37	Boden	0921 - 14 206	302
Per-Åke Jansson	Lillängsgatan 4 B 1 tr	814 30	Skutskär	026 - 72 523	311
Margareta Wikström	Strandplan 1 A	961 34	Boden	0921 - 250 115	478
Erland Dahlin	Trånggränd 8	906 26	Umeå	090 - 187 788	500
Per-Ove Wikström	Jakobsgatan 11 A	961 62	Boden	0921 - 129 17	558

Motläsning

Föreningen har, som ordföranden tidigare berättat, fått en databas omfattande födda, vigda och döda i Nederluleå 1696 – 1830 av Eivon Renberg. Det är ett fantastiskt arbete han ensam utfört. Eftersom han gjort det helt ensam har han heller inte kunnat motläsa uppgifterna.

Nu undrar styrelsen om föreningsmedlemmarna är beredda att ta på sig arbetet med att motläsa. Det finns många i föreningen som har egen läsapparat och dessutom någon i familjen eller vän som inte kan läsa från mikrokort men skulle vara beredd att hjälpa till. Finns tillräckligt intresse kan föreningen köpa in en extra omgång av de erforderliga mikrokorten så att det blir möjligt att låna hem.

Är tillräckligt många intresserade gör vi på samma sätt som vi gjort bl.a. med födelseböckerna för Överluleå, dvs vi tar ut en papperskopia av varje år som kontrolleras mot mikrokortet.

Är ni beredda att ta på er det?

TACK

Ett varmt tack från BÖFF:s styrelse för alla de gåvor och bidrag vi fått:

Anita och Lars-Gunnar Elmqvist	Umeå
Eivor och Harry Svanberg	Piteå
Elna och Staffan Wiklund	Umeå
Britta och Jan Granström	Gammelstad
Eivon Renberg	Boden
Inga Svanberg	Jokkmokk
Hans Lindgren	Boden
Ulla Wikman	Boden
Agneta Silversparf	Boden

samt till alla som gett bidrag i mikrokortsparbössan.

BÖFF

gratulerar dessa medlemmar
som fyllt jämna år under det
tredje kvartalet år 2005

Allan Krispinsson
Carina Libbom
Elsa Engström
Gertrud Carlsson
Gärd Andersson
Helga Pettersson
Irma Johansson
Kerstin Nyström
Lars-Göran Hällgren
Lisbet Hed

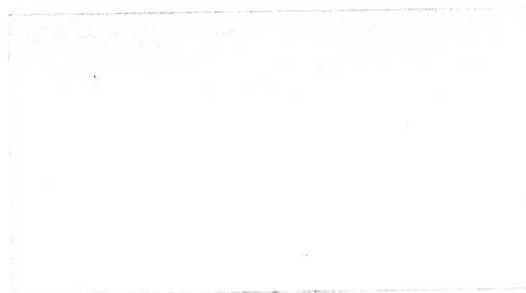
God Jul och Gott Nytt Forskarår
önskar redaktionen och styrelsen

Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning
retur med den nya adressen till:

B Föreningsbrev

Boden-ANAN
c/o Sandberg
Kålrotsvägen 11
961 47 Boden

Arkivens dag i Boden

Årets rikstema: "Det ska vi fira!"

Vi firar Ingenjörtrupperna 150 år
och Bodens Filatelistförening 60 år

Lördag 12 november på gamla Ing 3 kasernområde

Program

Kl 11.00 Arkivens dag öppnas
Överstelöjtnant Jerker Persson

Årets by: RÅEK, Råne Älvdals ekonomiska förening
Arrangörerna visar skärmställningar och bildspel hela dagen

Kl 12.00 Ing 150 - Ingenjörtruppernas historia
Bildspel med kommentarer av Major Lars-Göran Larsson

Kl 15.00 Arkivens dag avslutas

Försäljning av kaffe/te och arkivbakelser kl 11.30 - 14.30

Vi bjuder på arkivrätter!

Välkomna önskar arrangörerna:

Försvarsmaktens Regionarkiv, Boden Överluleå ForskarFörening, Bodens Filatelistförening, Bodens kommunarkiv, Dokumentum samt Lantmäteriet